
Počitniška praksa v SBM – Intervju s študentom medicine Janijem Breznikom

Martina Babič

Kje si dobil idejo, da boš letošnje počitnice preživel aktivno – na počitniški praksi v bolnici?

Idejo sem dobil na vajah iz Prve pomoči, ki so potekale v SBM. Za počitniško prakso sem se odločil, ker v prvem letniku še nimaš dosti možnosti biti v stiku z bolniki. Moja želja je, da bi si nabral čimveč izkušenj s pacienti tekom študija.

Na katerem oddelku v SBM si delal? Kakšne vrste delo si opravljal?

Moja želja je bila delati na oddelku za splošno in abdominalno kirurgijo, a sem zaradi pomanjkanja predznanja raje ostal v Splošni kirurški ambulanti. Sodeloval sem pri manjših operacijah kot so ateromi, ablacije nohtov, nekateri primeri iz travme. Zdaj vidim, da je taka praksa res super, saj hitro vidiš pri čem si, katero področje medicine te veseli in ali je določena specializacija primerna za tebe. Drugo leto grem pogledati na travmo ali na plastiko.

Kakšni so bili prvi dnevi počitniške prakse? Ti je zdravstveno osebje pomagalo, da si se lažje vklopil?

Na začetku je res težko. Vse ti je novo, nikogar ne poznaš. Sčasoma pa spoznaš sestre, specializante, mlade zdravnike, ki ti zelo priskočijo na pomoč. Dr. Semprimožnik mi je kar prvi dan prinesla komplet za šivanje, da sem vadal. Že isti dan sem prišel v operacijsko in sem postopoma začel pomagati pri operacijah. Tudi dr. Kavčič in ostali so mi bili vedno pripravljeni razložiti kakšne stvari. Seveda pa gre največja zahvala prof. Gadžijevu, ki mi je vso zadevo sploh omogočil.

Kako je zgledal tvoj delovni dan?

Ob deveti uri zjutraj sem prišel v ambulanto, se tam preoblekel in začel z delom. Krožil sem med ambulanto in operacijsko, odvisno od tega, kje mi je bilo bolj zanimivo. Imel sem prosto izbiro. Okoli druge ure sem odšel domov. Vmes ni bilo časa za malico, saj se v sprejemnih ambulantah vedno kaj dogaja...

Si se ob delu naučil dosti novega? Priporočaš ostalim študentom medicine prakso v SBM?

Ob delu sem se naučil dosti, predvsem sem dobil praktične izkušnje dela s pacienti tako v smislu zdravljenja, kot tudi osebnega stika. Naučil sem se, kako poteka delo v sterilnem okolju, kakšni so postopki v operacijski sobi, osnovna zdravila. Najpomembnejša izkušnja je prav gotovo komunikacija z bolniki.

**Kako dolgo je trajala tvoja počitniška praksa?
Je bil čas določen ali si si ga sam izbral?**

Jaz sem delal dober mesec, saj sem imel ravno toliko časa, preden sem se moral začeti učiti za izpite, ki so mi še ostali. Čas si lahko sam izbereš – odvisno koliko časa si pripravljen žrtvovati.

Kakšen je bil postopek prijave na počitniško prakso?

Najprej sem pisal nosilcu predmeta Prve pomoči dr. Kameniku, ki mi je posredoval naslov predstojnika zelene-ga oddelka. Nato sem se dogovoril s prof. Gadžijevim in stvar je stekla.

Za konec še kakšna anekdota iz tvoje počitniške prakse?

Uf, teh je dosti. Od tega, kako sem na začetku govoril »ravinol obhladek« namesto »rivanol obkladek«, do tega, kako sem enkrat stal v filtru, da se preoblečem, pa prihiti en kirurg in reče, da če sem že oblečen – naj naredim eno punkcijo kolena namesto njega. Verjetno je mislil, da sem sekundarij in da sem na rotaciji...